

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 318/2015-37

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. februára 2016 prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 158/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. apríla 2015 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 158/2007.

2. Sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vyslovil porušenie ňou označených práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 158/2007 vzhľadom na prieťahy v konaní a priznal jej primerané finančné zadosťučinenie, ako i náhradu trov konania.

3. Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 318/2015-14 z 26. augusta 2015 prijal podanú sťažnosť na ďalšie konanie.

4. Podaním z 21. decembra 2015, doručeným ústavnému súdu 23. decembra 2015, sťažovateľka následne ústavnému súdu oznámila vypovedanie plnej moci advokátovi JUDr. Radoslavovi Fasurovi s tým, že vo veci splnomocňuje na zastupovanie „... *JUDr. Janu Kurucovú, advokátku v Senici, ktorá plnú moc obratom doloží. Žiadam preto, aby všetky písomnosti boli doručované na jej adresu a o všetkom čo sa vo veci koná bola informovaná ona.*“.

5. Keďže predmetné splnomocnenie udelené advokátke JUDr. Jane Kurucovej nebolo ústavnému súdu do 5. januára 2016 zaslané, ústavný súd telefonicky kontaktoval uvedenú advokátku, ktorá oznámila, že jej splnomocnenie na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom pod sp. zn. I. ÚS 318/2015 udelené nebolo a že sťažovateľku nezastupuje. Uvedenú skutočnosť JUDr. Kurucová ústavnému súdu potvrdila aj podaním zo 7. januára 2016.

6. S ohľadom na uvedené ústavný súd sťažovateľku výzvou z 8. januára 2016, doručenou jej 14. januára 2016, vyzval s poukazom na ustanovenie § 20 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na predloženie plnej moci na zastupovanie advokátom v konaní pred ústavným súdom v lehote 5 dní odo dňa doručenia výzvy. Ústavný súd zároveň sťažovateľku poučil, že nesplnenie tejto zákonnej náležitosti podaného návrhu vylučuje ďalšie konanie o prijatej sťažnosti sťažovateľky a jej sťažnosť bude odmietnutá.

7. Dňa 18. januára 2016 sťažovateľka ústavnému súdu telefonicky oznámila, že toho času advokáta, ktorý by ju v konaní pred ústavným súdom zastupoval, stále nemá. Zo strany ústavného súdu bola informovaná, že v prípade existencie objektívnych skutočností (napr. jej hospitalizácie) nech písomne doručí ústavnému súdu potvrdenie o existencii tvrdenej objektívnej prekážky spolu so žiadosťou o predĺženie lehoty na zaslanie predmetného splnomocnenia, čo k času rozhodovania ústavného súdu neučinila.

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Ústavný súd s poukazom na výzvu (bod 6) poznamenáva, že sťažovateľka splnomocnenie na zastupovanie advokátom v konaní pred ústavným súdom v stanovenej lehote nepredložila a rovnako ani nepožiadala o predĺženie ústavným súdom určenej lehoty na odstránenie nedostatkov jej návrhu.

10. V dôsledku už uvedeného (bod 9) návrh sťažovateľky neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde, keďže k nemu nie je priložené splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

11. Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že návrh ani po predchádzajúcej výzve ústavného súdu neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde napriek tomu, že ústavný súd sťažovateľku vo výzve poučil, aké náležitosti má návrh obsahovať, a zároveň ju výslovne upozornil, že ak v určenej 5-dňovej lehote návrh požadovaným spôsobom nedoplní, bude jej sťažnosť odmietnutá. V nie poslednom rade ústavný súd dodáva, že v prípade sťažovateľky ide o osobu kvalifikovanú, t. j. s právnickým vzdelaním, a predmetné rozhodnutie netvorí prekážku rozhodnutej veci pri prípadnom podaní ďalšej sťažnosti namietajúcej prieťahy v činnosti všeobecných súdov.

12. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd návrh sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. februára 2016